

The Military Objectives and Strategic Interests of the United States and the Zionist Regime in the Regime's Integration into the United States Central Command (USCENTCOM)

Farzad Azadi

Assistant Professor, Imam Ali Officer University, Tehran, Iran

Ali Fatemi Nasab

Assistant Professor, Supreme National Defense University, Tehran, Iran

Mahdi Ebrahimzadeh

Lecturer, Imam Hossein Officer University; PhD Student in Strategic Defense Sciences, Supreme National Defense University, Tehran, Iran

(Corresponding Author).

Email: ebrahimzadehmahdi03@gmail.com

Hamed Salehi Moghadam, Mohsen Fazayeli Moghimi, Javad Keshavarz

PhD Student in Strategic Defense Sciences, Supreme National Defense University, Tehran, Iran

Abstract

This study examines the military objectives and strategic interests of the United States and the Zionist regime arising from the regime's integration into the United States Central Command (USCENTCOM). As one of the six unified combatant commands of the U.S. Armed Forces, USCENTCOM constitutes one of the principal institutional frameworks for safeguarding U.S. strategic interests in West Asia. The integration of the Zionist regime into this command represents a strategic development with significant security and military implications for the West Asian region. The study adopts a descriptive-analytical approach and employs qualitative research methods based on semi-structured interviews with twelve experts in regional security and strategic affairs. Participants were selected through purposive sampling according to their expertise in defense, political, and geopolitical issues related to West Asia. Interview data were systematically coded and analyzed using qualitative data analysis software. The study also acknowledges its limitations, including reliance on expert judgments and the limited availability of classified military information. The findings indicate that the integration of the Zionist regime into USCENTCOM has strengthened regional defense structures and deterrence, enhanced military and intelligence cooperation between the regime and several Arab states, and reduced the operational burden previously borne by the United States European Command (USEUCOM). Furthermore, this integration has contributed to advancing U.S. political, economic, and military interests in the region while reinforcing its strategic influence. Nevertheless, claims concerning the consolidation of U.S. economic interests and the reconfiguration of the regional balance of power require further quantitative investigation. Beyond explaining the security implications of this development, the study analyzes its geopolitical consequences and the emergence of new regional security alignments, offering a novel analytical framework for understanding its impact on the balance of power in the Middle East.

Keywords: Zionist Regime; United States; United States Central Command (USCENTCOM); Military Interests; Security Cooperation

منافع و اهداف نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی از پیوستن نظامی رژیم به سنتکام

فرزاد آزادی

استادیار دانشگاه افسری امام علی^(ع)، تهران، ایران

علی فاطمی نسب

استادیار دانشگاه عالی دفاع ملی، تهران، ایران

مهدی ابراهیم زاده

مدرس دانشگاه افسری امام حسین^(ع)، دانشجوی دکتری رشته علوم دفاعی راهبردی دانشگاه عالی دفاع ملی (نویسنده مسئول)

Email: ebrahimzadehmahdi03@gmail.com

حامد صالحی مقدم، محسن فضایی مقیمی، جواد کشاورز

دانشجوی دکتری رشته علوم دفاعی راهبردی، دانشگاه عالی دفاع ملی، تهران، ایران

چکیده

مقاله حاضر با هدف دستیابی به اهداف و منافع آمریکا و اسرائیل از الحاق رژیم به فرماندهی مرکزی (سنتکام) که به عنوان یکی از مهم ترین زیرساخت های ارتش آمریکا (یکی از شش فرماندهی عملیاتی آمریکا در جهان) در حفاظت از منافع استراتژیک آن در غرب آسیا است، تحولی راهبردی با ابعاد امنیتی، نظامی در منطقه غرب آسیا به شمار می رود. این پژوهش با رویکرد توصیفی-تحلیلی و استفاده از روش های کیفی با مصاحبه ۱۲ خبره حوزه امنیت و راهبرد منطقه غرب آسیا انجام شده است. معیارهای انتخاب نمونه شامل تخصص در حوزه دفاعی، سیاسی و ژئوپلیتیکی منطقه بوده است. داده های مصاحبه ها به صورت نظام مند کدگذاری و با بهره گیری از نرم افزارهای تحلیل کیفی مورد بررسی قرار گرفته اند. محدودیت های مطالعه نظیر اتکا به دیدگاه های ذهنی خبرگان و عدم دسترسی به داده های محرمانه نظامی نیز در نظر گرفته شده است. نتایج نشان می دهد الحاق رژیم صهیونیستی به سنتکام موجب تقویت ساختارهای دفاعی و بازدارندگی در منطقه، افزایش همکاری های نظامی و اطلاعاتی میان این رژیم و کشورهای عرب و کاهش فشار بر فرماندهی اروپایی آمریکا شده است. همچنین، این الحاق به تأمین منافع اقتصادی، سیاسی و نظامی آمریکا در منطقه و تثبیت سلطه آن کمک می کند؛ اما ادعاهای مرتبط با تثبیت منافع اقتصادی آمریکا و بازتعریف موازنه قوا نیازمند بررسی های کمی بیشتر هستند. یافته ها افزون بر توضیح تأثیرات الحاق بر امنیت منطقه، به تحلیل تحول ژئوپلیتیکی و ایجاد جبهه های جدید امنیتی پرداخته و چهارچوبی نوین برای درک تأثیر این رویداد بر توازن قوا در خاورمیانه ارائه می دهد که نسبت به مطالعات پیشین در این حوزه نوآوری محسوب می شود.

کلیدواژه ها: رژیم صهیونیستی، ایالات متحده آمریکا، سنتکام، منافع نظامی، همکاری امنیتی

مقدمه

رژیم صهیونیستی یک رژیم غاصب و نامشروع است که بر پایه تجاوز و اشغالگری بنا شده است و هیچ‌گاه در طول تاریخ نتوانسته است امنیت و ثبات دائمی برای خود به دست آورد. این رژیم نه تنها برای ملت فلسطین بلکه برای کل منطقه خاورمیانه و جهان اسلام مشکل ساز بوده است و آینده آن جز نابودی نیست «بیانات در دیدار خانواده‌های شهدای مدافع حرم، ۱۳۹۵». در سال‌های اخیر، تحولات ژئوپلیتیکی مهمی در منطقه رخ داده که از جمله آن، انتقال فرماندهی نظامی رژیم صهیونیستی از حوزه فرماندهی اروپایی ارتش آمریکا (EUCOM) به فرماندهی مرکزی ایالات متحده (CENTCOM) در سال ۲۰۲۱ است. این رویداد نقطه عطفی در بازتعریف نظم امنیتی و ائتلاف‌های راهبردی در خاورمیانه محسوب می‌شود و نه تنها جایگاه اسرائیل در ساختار جدید امنیت منطقه‌ای را تغییر داده، بلکه نحوه تعاملات و همکاری‌های آمریکا، رژیم صهیونیستی و برخی کشورهای عربی را نیز دگرگون ساخته است (Orion & Dekel, 2021; Katz, 2022). یکی از تحولات برجسته چند سال اخیر، پیوستن نظامی رژیم صهیونیستی به سنتکام است که پس از توافقات ابراهیم و تغییر نگرش برخی کشورهای عرب به اسرائیل شکل گرفته و ابعاد تازه‌ای از ائتلاف‌های منطقه‌ای و موازنه نظامی را به دنبال داشته است (حیران نیا، ۱۴۰۰). سنتکام به عنوان یکی از مهم ترین زیرساخت‌های فرماندهی ارتش آمریکا، مأموریت‌هایی چون حفاظت از منافع استراتژیک ایالات متحده در غرب آسیا، تضمین جریان آزاد انرژی، مقابله با تهدیدات ایران و گروه‌های مقاومت و مدیریت عملیات مشترک با متحدان منطقه‌ای را بر عهده دارد (Freilich, 2023). حضور نیروی نظامی آمریکا، ناوگان پنجم و همکاری نزدیک با کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس، سنتکام را به یکی از ارکان اصلی مداخلات امنیتی در غرب آسیا تبدیل کرده است.

با توجه به گسترش روابط رسمی اسرائیل با چند کشور عربی، افزایش تهدیدات امنیتی مشترک (به ویژه ایران و گروه‌های مقاومت) و معرفی نیاز به ارتقای تمرینات رزمی و واکنش‌های منطقه‌ای، ایالات متحده تصمیم به انتقال رژیم اسرائیل از EUCOM به سنتکام گرفت. این تغییر نه تنها نظم همکاری‌های امنیتی پیشین را تحت الشعاع قرار داد، بلکه

فرصت‌ها و چالش‌های جدیدی را برای نقش‌آفرینی اسرائیل در شرق مدیترانه، خلیج فارس و شبه جزیره عربستان به وجود آورد.

در این چهارچوب، آمریکا و رژیم صهیونیستی با پیوست تل‌آویو به سستکام، در پی تحقق اهداف و منافع متعدد امنیتی، عملیاتی، اطلاعاتی و فناوری هستند؛ از جمله تشکیل جبهه‌ای منسجم‌تر علیه محور مقاومت و ایران، تسریع تبادل اطلاعات و بهره‌گیری از فناوری و تجربه نظامی اسرائیل، تقویت سامانه‌های دفاعی ترکیبی و افزایش آمادگی مقابله با تهدیدات نوین مانند حملات پهپادی و موشکی. همچنین این تحولات موجب توزیع بهتر هزینه‌ها و مخاطرات امنیتی میان واشینگتن و متحدان منطقه‌ای شده، مشروعیت بیشتری به روند عادی‌سازی روابط اسرائیل با کشورهای عرب و نزدیک شدن به الگوی امنیت جمعی ناتوی عربی-عبری-می‌دهد (Vakil & Quilliam, 2023).

این انتقال تسهیل همکاری‌های نظامی و اطلاعاتی میان اسرائیل و کشورهای عربی عضو سستکام؛ بهبود ساختارهای دفاعی و بازدارندگی منطقه‌ای در برابر تهدیدات مشترک چون ایران و گروه‌های مقاومت و انتقال بخشی از بار امنیت منطقه‌ای به شرکای محلی که کاهش مداخلات مستقیم آمریکا را به دنبال خواهد داشت (Cordesman, 2021). این الحاق زمینه‌ساز مشروعیت بیشتر برای حضور نظامی و سیاسی رژیم صهیونیستی و توسعه ائتلاف‌های منطقه‌ای به سبک ناتوی عربی-عبری است. با این حال، مطالعات علمی موجود فاقد تحلیل‌های جامع درباره اهداف و منافع عمیق این اقدام هستند. هدف اصلی این پژوهش، پاسخ‌گویی به سؤال تحقیق است که اهداف و منافع اصلی ایالات متحده و رژیم صهیونیستی از این الحاق چیست.

این مقاله با اتکا به نظریه‌های روابط بین‌الملل، ژئوپلیتیک و امنیت و با بهره‌گیری از روش‌های ترکیبی کمی و کیفی به تحلیل دقیق به هدف دستیابی به اهداف و منافع آمریکا و اسرائیل در الحاق رژیم به سستکام می‌پردازد که نتایج آن می‌تواند در به‌روزرسانی راهبردهای دفاعی و سیاست‌های امنیتی جمهوری اسلامی ایران در مواجهه با تحولات جدید نقش مؤثری ایفا کند و سیاست‌گذاران را در تصمیم‌گیری‌های آتی یاری رساند.

اهمیت این پژوهش از آن رو است که در تدوین سیاست‌ها، راهبردها و برنامه‌های دفاعی و امنیتی جمهوری اسلامی ایران با تأکید بر تحولات در منطقه، کمک خواهد نمود در بیان ضرورت این پژوهش نیز می‌توان گفت که عدم شناسایی این اهداف و منافع، باعث آسیب‌پذیری نسبی کشور در مقابل تهدیدات بالقوه و بالفعل این اقدام خواهد بود. با این حال، سطح واقعی منافع و اهداف آمریکا و اسرائیل از این پیوند راهبردی همچنان محل پرسش‌های جدی است. شواهد نشان می‌دهد که انتقال اسرائیل به سنتکام می‌تواند تأثیرات عمیقی بر نظام امنیتی منطقه، توازن قدرت و طبیعت تهدیدات آینده در غرب آسیا داشته باشد که نیازمند تحلیل نقادانه و سنجش سناریوهای احتمالی به‌ویژه برای جمهوری اسلامی ایران است.

براین اساس، سؤال اصلی این تحقیق این است که «اهداف و منافع اصلی ایالات متحده و رژیم صهیونیستی از الحاق نظامی اسرائیل به فرماندهی مرکزی آمریکا (سنتکام) چیست؟»

۱. پیشینه پژوهش

با بررسی‌های به‌عمل‌آمده و مطالعه منابع موجود در داخل کشور و جست‌وجو در منابع خارجی مرتبط با عنوان تحقیق، پروژه، رساله، مقاله و تحقیق علمی مستقل مرتبط با این تحقیق تحت عنوان «اهداف و منافع رژیم صهیونیستی و آمریکا از پیوستن نظامی رژیم به سنتکام» مشاهده نگردید، اما از جمله تحقیقات و مطالعات انجام‌شده مرتبط با برخی از موضوعات این تحقیق که در روند پژوهش مورد استفاده قرار خواهند گرفت، عبارت‌اند از:

پژوهشی توسط خلیل کولیوند و علی ستاری خواه با عنوان «آینده‌نگاری پیامدهای سیاسی-امنیتی حضور رژیم صهیونیستی در حوزه فرماندهی سنتکام علیه جمهوری اسلامی ایران تا اقیانوس ۱۴۰۷» در سال ۱۴۰۱ انجام شد. محقق پس از بررسی در نهایت با روش توصیفی اکتشافی به نتیجه ذیل می‌رسد: تشکیل مثلث عربی، عبری و غربی در منطقه، پیامدهایی را برای کشورهای منطقه غرب آسیا در پی خواهد داشت و اگر این طرح (ناگوی عربی-عبری) به وقوع بپیوندد، امکان ایجاد رادیکالیزه شدن امنیت در منطقه غرب آسیا متصور است. با توجه به آنچه عنوان شد پیشنهاد می‌گردد که با توجه به حضور رژیم صهیونیستی در حوزه

فرماندهی پیش گفته و تبعاتی که می تواند این حضور برای جمهوری اسلامی ایران داشته باشد، در سیاست گذاری ها و برنامه ریزی امنیتی و نظامی کشور رویکرد آینده نگرانه لحاظ گردد؛ توجه به تهدیدها و فرصت های مطرح در رابطه با حضور رژیم صهیونیستی می تواند در آینده نگاری راهبردی و اتخاذ تصمیمات راهبردی توسط مسئولین کشور راهگشا باشد؛ تقویت سیاست همسایگی در بازارهای منطقه ای، باعث افزایش نفوذ ایران در منطقه و تثبیت دامنه نفوذ اقتصادی و تجاری در اقتصاد کشورهای همسایه می شود، این مهم نیازمند سیاست خارجی پویا و تقویت دیپلماسی اقتصادی است؛ ایجاد شبکه ای از روابط راهبردی با محوریت کشورهای دوست و خصوصاً همسایگان با توجه به بسترهای مشترک تاریخی و فرهنگی؛ استفاده از بستر سازمان ها و نهادهای منطقه ای در جهت ارتقای تعامل سیاسی-امنیتی با کشورهای همسایه.

پژوهشی توسط سید محمدعلی علوی با عنوان «اتحاد استراتژیک میان آمریکا و اسرائیل از منظر واقع گرایی نئوکلاسیک» در سال ۱۳۹۶ انجام شد. محقق پس از بررسی در نهایت به نتیجه ذیل می رسد: با بهره گیری از مؤلفه های نظریه واقع گرایی نئوکلاسیک می توان رفتار سیاست خارجی آمریکا در حمایت از اسرائیل را به خوبی نشان داد. از این منظر عوامل سامانه ای نظام بین الملل (سطح کلان)، رفتار دولت ها براساس خودیاری و کسب قدرت (سطح خرد) و سطح برداشت ها و علایق ذهنی رهبران و تصمیم گیرندگان ایالات متحده آمریکا، همگی به این سمت پیش می رود که آمریکا به سبب حمایت از منافع خود در نظام بین الملل و همچنین به منظور افزایش توانمندی خود و متحدانش در مقابل دشمن، ناگزیر از تشکیل پایگاهی قدرتمند در منطقه خاورمیانه بود که منجر به تشکیل دولت اسرائیل شد. این تثبیت جایگاه و دنبال نمودن منافع آمریکا در منطقه خاورمیانه نیز پس از فروپاشی شوروی به سبب رشد بنیادگرایی اسلامی و جریانات اسلام گرا در منطقه خاورمیانه ادامه یافت و از این رهگذر اسرائیل همچنان به عنوان متحد درجه یک آمریکا در منطقه به ایفای نقش پرداخت و به دنبال آن اتحاد مشترکی میان آمریکا و اسرائیل در راستای اهدافی هم سو به وجود آمد. این نکته زمانی قابل تأمل تر می شود که با توجه به مفروضات نظریه واقع گرایی نئوکلاسیک

در مورد متغیرهای میانجی بدانیم ایالات متحده آمریکا از لحاظ اجتماعی، فرهنگی و ایدئولوژیک، در میان نخبگان و تصمیم‌گیرندگان خود قرابت‌های نزدیکی به تشکیل دولت یهود دارد.

پژوهشی توسط مهدی جاودانی مقدم با عنوان «آینده‌های بدیل فراروی رژیم صهیونیستی» در سال ۱۳۹۶ چهار سناریو برای آینده رژیم صهیونیستی شامل تقابل مستقیم جبهه مقاومت با رژیم صهیونیستی، هم‌گرایی رژیم با آمریکا و نقش‌آفرینی متحدین منطقه‌ای از جمله سعودی و امارات در ایجاد بحران درون محور مقاومت را عنوان نموده است که در پژوهش حاضر و در عوامل پیوستن رژیم می‌توان از آن بهره گرفت.

پژوهشی توسط Sanam Vakil and Neil Quilliam با عنوان «Israel-UAE normalization Shaping a new Middle East» (توافقات ابراهیم و عادی‌سازی اسرائیل و امارات؛ شکل دادن به خاورمیانه جدید) در سال ۲۰۲۳ انجام شد. محقق پس از بررسی در نهایت با روش توصیفی تحلیلی به نتیجه ذیل می‌رسد: اسرائیل و امارات به دنبال نقش منطقه‌ای بزرگ‌تر و وابستگی متقابل اقتصادی و روابط قوی‌تر و باثبات‌تر با ایالات متحده آمریکا هستند؛ ادغام منطقه‌ای یکی دیگر از اهداف استراتژیک بلندمدت دو کشور در منطقه بوده و در این راستا نقش آمریکا بسیار برجسته است؛ توافق عادی‌سازی اسرائیل و امارات به‌عنوان یک کاتالیزور مهم و اثرگذار بر تغییر امنیت منطقه شناسایی شده است و روابط اقتصادی و امنیتی دو کشور پایه‌ای برای همکاری‌های منطقه با سایر کشورهای هم‌سو با ایالات متحده آمریکا است؛ این تحقیق نشان می‌دهد چگونه توافق‌نامه ابراهیم و روابط رسمی میان اسرائیل و امارات فرصت‌هایی را برای منطقه وسیع‌تر MENA (خاورمیانه و شمال آفریقا) ایجاد کرده است.

پژوهشی توسط Founder and Head Mitvim با عنوان «Israel's Regional Foreign Policies: What Is at Stake for the New Government?» (سیاست‌های خارجی اسرائیل در منطقه: خطرات دولت جدید چیست؟) در سال ۲۰۲۰ انجام شد. محقق پس از بررسی در نهایت با روش توصیفی تحلیلی به نتیجه ذیل می‌رسد: دولت جدید اسرائیل باید یک سیاست خارجی

اتخاذ کند که صلح اسرائیل و فلسطین را پیش ببرد، برخلاف دهه‌های گذشته، بیشتر موقعیت‌های منطقه‌ای و چالش‌هایی که اسرائیل در حال حاضر با آن‌ها روبه‌رو است بیش از آنکه مربوط به امنیت باشد، ماهیتی دیپلماتیک دارند. این امر مستلزم تغییر در نحوه برخورد با سیاست خارجی و امنیت ملی است. دولت جدید همچنین باید محتوای سیاست خارجی اسرائیل را اصلاح کند. باید یک سیاست خارجی اتخاذ کند که صلح اسرائیل و فلسطین را تقویت کند وضعیت اسرائیل را به‌عنوان کشوری متعلق به خاورمیانه، اروپا و مدیترانه افزایش دهد و اسرائیل را قادر سازد شروعی تازه در میان کشورها داشته باشد.

۲. مفهوم‌شناسی

پیوستن: پیوستن نظامی به معنای ورود یک کشور یا گروه نظامی به یک توافق یا اتحاد نظامی است با هدف تقویت امنیت، ایجاد هماهنگی و وحدت فرماندهی در زمینه دفاعی است. این پیوستن ممکن است شامل همکاری‌های نظامی یا تبادل اطلاعات و آموزش مشترک باشد. در این پژوهش پیوستن رژیم صهیونیستی به ستکام در سطح عملیاتی و به‌صورت کنترل عملیاتی است (پنل خبرگی مورخه ۱۴۰۳/۹/۱۱).

امنیت: امنیت عبارت است از حفظ تعادل کارکردی سامانه تضمین‌کننده موجودیت و نیازهای فردی و جمعی انسان از جمله خود امنیت، به‌نحوی که مانع از ایجاد نگرانی و ترس گردد (حافظ نیا، ۱۳۹۰: ۳۲۷).

امنیت نظامی: امنیت نظامی عبارت است از توانایی کشور برای دفاع مؤثر در برابر تهدیدات نظامی و تضمین بقا و تمامیت ارضی آن‌که این مهم از طریق بهره‌گیری از قدرت نظامی، طراحی مناسب تدابیر دفاعی و هماهنگی با سیاست‌های امنیتی حاصل می‌شود (بهرامی، ۱۳۹۵: ۷۸). امنیت نظامی به آثار متقابل توانایی‌های تهاجمی و دفاعی مسلحانه دولت‌ها و برداشت آن‌ها از مقاصد یکدیگر مربوط است (بوزان، ۱۳۸۹).

قدرت نظامی: قدرت نظامی نیروی اعمال اراده است که از طریق نیروها و ابزار نظامی صورت می‌گیرد و هر جامعه‌ای برای حفظ و بقای خود مبادرت به ایجاد تجهیزات نیروی

نظامی می‌کند که پدیدآورنده قدرت نظامی هستند (جمشیدی، ۱۳۹۰: ۸۴) امنیت نظامی مقوله‌ای عینی واقعی و ملموس، ناظر بر ظرفیت‌ها، قابلیت‌ها و کارآمدی نیروهای مسلح در حفاظت از تمامیت ارضی و مرزی، حراست از مردم و منافع ملی، ایجاد بازدارندگی و ایجاد مزیت رقابتی و رفع یا دفع تهدید نظامی است.^۱

۳. مبانی نظری

در بررسی تحولات امنیتی-نظامی خاورمیانه و الحاق نظامی رژیم صهیونیستی به فرماندهی مرکزی ایالات متحده (ستکام)، ضروری است از چهارچوب نظری استفاده شود که علاوه بر جامعیت، قابلیت تحلیل دقیق و هدفمند ابعاد مختلف موضوع را داشته باشد. در این راستا، سه نظریه محوری در این مطالعه مبنا قرار گرفته‌اند: ژئوپلیتیک انتقادی، نظریه امنیت دسته‌جمعی و نظریه سازه‌انگاری.

۳-۱. ژئوپلیتیک انتقادی

ژئوپلیتیک انتقادی با هدف بازتعریف مفروضات ژئوپلیتیک کلاسیک ظهور یافته است. این نظریه استدلال می‌کند که «فضا» در عصر حاضر، صرفاً به سرزمین و مرزهای فیزیکی محدود نمی‌شود، بلکه پایه‌های جدیدی برای تحلیل قدرت، مبتنی بر فناوری ارتباطات و اطلاعات ضروری است. این رویکرد به پژوهشگران اجازه می‌دهد از «دام سرزمینی» و محدودیت‌های ژئوپلیتیک سنتی فراتر رفته و درکی جامع‌تر از فضاها پیچیده قدرت کسب کنند (Rodhun, 2018: 21). این نظریه، با نقد گفتمان‌های رسمی و تحلیل بازنمایی‌های قدرت و هویت، به بررسی ساختارهای اجتماعی، سیاسی و گفتمانی کنشگران منطقه‌ای و فرمانطقه‌ای می‌پردازد (پیشگاهی‌فرد و سلیمانی‌مقدم، ۱۳۸۸؛ مدرسی، ۱۳۹۸).

این نظریه برای تبیین اهداف آمریکا و اسرائیل از پیوستن به ستکام، چهارچوب تحلیلی مناسبی ارائه می‌دهد. براین اساس، این الحاق را می‌توان «یک بازنمایی ژئوپلیتیکی» جدید

۱. جلسه خبرگی مورخه ۱۴۰۳/۹/۱۱

تلقی کرد. رژیم صهیونیستی با این اقدام، در پی تغییر هویت خود از یک بازیگر نسبتاً منزوی به عضو یک ائتلاف امنیتی منطقه‌ای است و مرزهای ژئوپلیتیکی و هویتی پیشین را بازتعریف می‌کند. نتیجه این اقدام، شکل‌گیری یک بلوک امنیتی-نظامی جدید در تقابل با جمهوری اسلامی ایران و جبهه مقاومت است و نشان‌دهنده تلاش قدرت‌های فرامنطقه‌ای مانند آمریکا برای بازتوزیع قدرت و مهار نفوذ منطقه‌ای ایران است.

۳-۲. نظریه امنیت دسته‌جمعی

امنیت دسته‌جمعی نامی بود که توسط طراحان نظم نوین جهانی بعد از جنگ جهانی اول به نظامی برای حفظ ثبات و در صورت لزوم همکاری با یکدیگر برای جلوگیری از تجاوز تعریف کرده‌اند (هادی‌پور و بابا علی، ۱۴۰۲: ۷۴). بوزان در سال ۱۹۹۱ در کتاب خود «مردم، دولت‌ها و ترس» توضیح می‌دهد که امنیت دسته‌جمعی باعث می‌شود تهدیدات امنیتی به صورت جمعی شناسایی و پاسخ داده شوند و این نظریه بهترین چهارچوب برای تحلیل ائتلاف‌های نظامی-امنیتی مانند سستکام است که به دنبال ایجاد بازدارندگی مشترک علیه تهدیدات منطقه‌ای هستند (buzan.1991). براساس نظریه امنیت دسته‌جمعی، امنیت هر کشور در گرو امنیت جمعی گروهی از کشورهاست و تأمین امنیت پایدار مستلزم همکاری و اتحاد نزدیک میان آن‌ها است. این نظریه برای درک منافع آمریکا و رژیم صهیونیستی در الحاق نظامی به سستکام کاربرد دارد، چراکه این ائتلاف منطقه‌ای با هدف مقابله با تهدیدات مشترک (مانند ایران و گروه‌های مقاومت) شکل گرفته و باعث تقسیم بار امنیتی میان اعضا و کاهش مداخلات مستقیم بازیگران فرامنطقه‌ای مانند آمریکا می‌شود.

۳-۳. نظریه سازه‌انگاری (Constructivism)

سازه‌انگاری از برخی مفاهیم اساسی روابط بین‌الملل، مانند آنارشی و موازنه قدرت، روابط بین هویت و منافع دولت، درک و فهم قدرت، ابعاد تغییر سیاست جهان و رابطه ساختار و کارگزار فهم نوینی ارائه می‌دهد. در حوزه امنیت، سازه‌انگاری مفهوم تهدید عینی را باطل

می‌شمارد و برداشت آن از تهدید برخاسته از ساختار عینی قدرت در نظام بین‌المللی نیست. بلکه بازیگران از روی ارزش‌ها و هنجارهای حاکم بر فرایندهای سیاسی داخلی که به هویت شریکانشان در نظام بین‌المللی شکل می‌بخشد، رفتار خارجی آن‌ها را استنباط می‌کند (Wendt, 1992: 1). از نظر آنان، اتحادها و ائتلاف‌ها برخلاف نظر واقع‌گرایان، نه صرفاً براساس تهدید، بلکه براساس ارزش‌های مشترک شکل می‌گیرند (Santana, 2020: 87).

براساس رویکرد سازه‌انگارانه، الحاق رژیم صهیونیستی به سنتکام را می‌توان در چهارچوب بازتعریف هویت‌های جمعی و شکل‌گیری گفتمان امنیتی مشترک تحلیل نمود. این نظریه تأکید می‌کند که منافع و اهداف آمریکا و اسرائیل صرفاً مبتنی بر ملاحظات مادی نیست، بلکه بر ساخته‌ای از باورها، هنجارها و روایت‌های مشترک امنیتی نیز است؛ بنابراین این تحلیل نشان می‌دهد که الحاق مذکور تنها یک همکاری نظامی نیست، بلکه بازتاب دگرگونی در ساختار هویتی منطقه و تلاش برای تثبیت یک نظم هنجاری جدید در خاورمیانه است.

۴-۳. چهارچوب نظری پژوهش

این تحلیل بر پایه سه نظریه ژئوپلیتیک انتقادی، سازه‌انگاری و امنیت دسته‌جمعی استوار است که هر یک از زاویه‌ای متفاوت به بررسی این موضوع می‌پردازد.

ژئوپلیتیک انتقادی: بازتعریف نقش و فضای ژئوپلیتیک از منظر ژئوپلیتیک انتقادی، این الحاق صرفاً یک تغییر اداری نیست، بلکه یک بازنمایی استراتژیک برای تغییر نقش و موقعیت رژیم صهیونیستی در غرب آسیا است؛ به‌طوری‌که:

۱. تغییر هویت ژئوپلیتیکی برای رژیم است که آن را از یک بازیگر منزوی و بیرونی به یک عضو یکپارچه در معماری امنیتی منطقه تبدیل می‌کند؛
۲. مادی‌سازی هم‌گرایی جدید: این بازتعریف گفتمانی، تبلور عینی و عملی می‌یابد و زمینه را برای ایجاد شبکه‌های دفاع موشکی منطقه‌ای و استانداردسازی

همکاری‌های نظامی و اطلاعاتی بین این رژیم و کشورهای عربی تحت چتر سستکام فراهم می‌کند.

سازه‌انگاری: شکل‌گیری هنجارها و هویت‌های که بر نقش باورها، هنجارها و هویت‌های جمعی در شکل‌دهی به منافع و سیاست‌ها تأکید دارد؛ به‌طوری‌که:

۱. ساخت تهدید مشترک: یک فرایند محوری در این راستا، ساخت گفتمانی ایران به‌عنوان یک «تهدید امنیتی مشترک» برای رژیم صهیونیستی و برخی کشورهای عربی است. این درک مشترک، به شکل‌گیری یک هویت جمعی جدید در میان این بازیگران انجامیده که دشمنی تاریخی عرب و اسرائیل را تحت‌الشعاع قرار داده است.

۲. نهادینه‌سازی همکاری: الحاق به سستکام، همکاری‌های امنیتی را نهادینه و عادی‌سازی می‌کند. این تعامل مستمر، یک هنجار جدید مبتنی بر همکاری را در منطقه تقویت کرده و منافع بازیگران را بازتعریف می‌کند. برای آمریکا، این امر به معنای تغییر نقش از مداخله‌گر مستقیم به سازمان‌دهنده یک شبکه امنیتی منطقه‌ای است.

امنیت دسته‌جمعی: مهار تهدید و تسهیم بار مسئولیت که امنیت را امری تفکیک‌ناپذیر می‌داند که در قالب یک پیمان جمعی تأمین می‌شود؛ به‌طوری‌که:

۱. افزایش بازدارندگی جمعی: هدف اصلی، ایجاد یک جبهه متحد و منسجم برای افزایش توان بازدارندگی در برابر ایران و متحدانش است؛

۲. تقسیم بار امنیتی: برای آمریکا، این اقدام راهبردی برای توزیع بار امنیتی بر دوش متحدان منطقه‌ای است.

جمع‌بندی نهایی این که این سه نظریه مکمل یکدیگر بوده و یک چهارچوب نظری خوبی به بررسی عنوان تحقیق می‌دهد ژئوپلیتیک انتقادی به ما می‌گوید که این الحاق چگونه در حال بازطراحی نقشه ژئوپلیتیک منطقه است و سازه‌انگاری نشان می‌دهد که این تغییر

استراتژیک چگونه از طریق ساخت هنجارها و هویت‌های جدید ممکن شده است و در نهایت امنیت دسته‌جمعی منطق راهبردی و مادی پشت این تصمیم را توضیح می‌دهد.

۴. روش‌شناسی پژوهش

این تحقیق، پژوهشی کاربردی-توسعه‌ای در حوزه علوم دفاعی و امنیتی است که با هدف تبیین اهداف و منافع نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی از الحاق این رژیم به سستکام انجام شده است. با روش آمیخته (کمی-کیفی) طراحی و اجرا گردیده و جامعه آماری ۵۰ نفر از خبرگان و صاحب‌نظران حوزه امنیت و غرب آسیا است که شامل ویژگی‌های زیر هستند: شاغل در نهادهای نظامی، امنیتی و راهبردی (ارتش، سپاه، ستاد کل نیروهای مسلح، دانشگاه‌های نظامی) با ملاک، دارا بودن تجربه عملیاتی و تخصصی مرتبط با حوزه موضوع پژوهش بوده است نمونه‌گیری هدفمند با تکنیک گلوله برفی انجام پذیرفته است. به‌طوری‌که تعداد مصاحبه‌های کیفی ۱۲ نفر از ۵۰ نفر جامعه آماری برای انجام مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته انتخاب شدند.

ابزار و روش گردآوری داده‌ها: ۱. بخش کیفی: مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته با خبرگان و ۲. بخش کمی: پرسش‌نامه محقق‌ساخته (دارای تأیید روایی محتوایی و پایایی با آلفای کرونباخ)

روش تحلیل داده‌ها: تحلیل کیفی: تحلیل مضمونی مصاحبه‌ها و تحلیل کمی با نرم‌افزار SPSS و استفاده از آزمون‌های آزمون تی استیودنت؛ آزمون فریدمن؛ هم‌بستگی اسپیرمن-آلفای کرونباخ انجام شده است.

۵. یافته‌های پژوهش

جامعه آماری پژوهش شامل ۵۰ نفر از خبرگان حوزه امنیت، نظامی و راهبردی منطقه غرب آسیا است که با روش نمونه‌گیری هدفمند و با استفاده از روش گلوله‌برفی انتخاب گردیدند. با توجه به تنوع نمونه‌ها از نظر وابستگی سازمانی استفاده شد، توزیع درصدی پاسخ‌دهندگان

شامل ۴٪ از وزارت امور خارجه، ۲۸٪ دانشگاه‌ها و ۲۰٪ ارتش جمهوری اسلامی ایران است که ممکن است منجر به عدم تعادل شده و این موضوع به‌دقت در تحلیل نتایج و تعمیم‌پذیری آن‌ها باید مدنظر قرار گیرد.

از میان جامعه ۵۰ نفره، تعداد ۱۲ نفر به‌عنوان نمونه مصاحبه انتخاب شدند. انتخاب این افراد نیز به‌صورت هدفمند براساس تخصص ویژه، تجربه عملی و دسترسی به اطلاعات مؤثر انجام گرفته است که این امر در اعتباربخشی به یافته‌های کیفی دخیل است. این فرایند انتخاب هدفمند برای ارتقای اعتبار نتایج مصاحبه‌ها و غنای داده‌های کیفی اعمال شد.

برای ارزیابی اعتبار و پایایی داده‌ها، شاخص‌های روایی و پایایی مورد سنجش قرار گرفتند. روایی محتوا با استفاده از شاخص ضریب توافق آرای خبرگان (CVR) به‌صورت موشکافانه مورد بررسی قرار گرفت و میانگین CVR کل شاخص‌ها برابر با ۰/۹۵ گزارش شده است که نشان‌دهنده تأیید قوی مؤلفه‌ها توسط خبرگان است. همچنین پایایی پرسش‌نامه‌ها با استفاده از آلفای کرونباخ اندازه‌گیری شد که مقدار کلی آن برابر با ۰/۸۷۳ است؛ این عدد نشان‌دهنده سطح بالای همسانی درونی و پایایی مطلوب ابزار سنجش است. جدول مربوط به مقادیر CVR هر شاخص به‌همراه نتایج تحلیل آماری در بخش ضمایم پژوهش ارائه شده است تا شفافیت بیشتری در روند ارزیابی فراهم آید.

علاوه بر این، برای تأیید اعتبار نتایج، آزمون‌های آماری متعددی شامل آزمون توافق (آزمون تی-استیودنت) برای میانگین‌گیری مقایسه‌ای و تحلیل فریدمن برای رتبه‌بندی شاخص‌ها به‌کار گرفته شد که نتایج آن با ضریب اطمینان ۹۵٪ معنادار تلقی گردید. همچنین آزمون هم‌بستگی اسپیرمن جهت تحلیل رابطه میان مؤلفه‌ها به‌کار رفت که به تأیید انسجام داده‌ها و هم‌گرایی نظرات پاسخ‌دهندگان انجامید.

بنابراین، با توجه به انتخاب هدفمند نمونه‌ها، ارزیابی دقیق روایی و پایایی و تحلیل آماری مستند، می‌توان گفت داده‌های جمع‌آوری شده از اعتبار و قابلیت اتکای مناسبی برخوردار بوده و نتایج حاصل دارای پشتوانه علمی قابل قبولی هستند.

۵-۱. آمار توصیفی

در این تحقیق پرسش‌نامه از دو جنبه روایی ظاهری و محتوایی برای روشن و بدون ابهام بودن گویه‌ها و همچنین کفایت کمیت و کیفیت آن‌ها مورد بررسی قرار گرفت. پس از تهیه گویه‌های پرسش‌نامه توسط محققین به تعداد ۱۲ نفر از اساتید و خبرگان دانشگاهی و استاد راهنما و اساتید مشاور ارائه گردید و بر روی تک‌تک گویه‌ها و تنظیم آن‌ها در پرسش‌نامه بحث شد و گویه‌های مذکور از لحاظ «درست مطرح شدن هدف محقق در پرسش‌نامه و قابل فهم بودن گویه‌ها برای مخاطبین» مورد بررسی و تأیید قرار گرفت؛ بنابراین پرسش‌نامه‌های مزبور از «روایی»^۱ با اعتبار بالایی برخوردار است.

با توجه به این‌که تعداد خبرگان و نظردهندگان برای این ارزیابی ۱۲ نفر بودند، بنابراین مقدار قابل قبول ضریب بالتر از ۰/۵۹ است. با توجه به مقدار محاسبه شده برای ضریب لاوشه (مقدار CVR) برای هر یک از مؤلفه‌های تحقیق، بیشتر از ۰/۵۹ است، بنابراین کلیه مؤلفه‌ها از نظر روایی محتوایی، مورد تأیید خبرگان قرار گرفته است.

۵-۲. پایایی ابزار سنجش

ابزار سنجش مصاحبه در این تحقیق از اعتبار و پایایی نسبتاً بالایی برخوردار است. برای پایایی پرسش‌نامه نیز از آلفای کرونباخ استفاده شده است. به‌طورکلی مقدار آلفای کمتر از ۰/۶ غیرقابل قبول، آلفای ۰/۷ تا ۰/۸ خوب، ۰/۸ تا ۰/۹ خیلی خوب و آلفای بالاتر از ۰/۹ بیانگر پایایی عالی ابزار سنجش است؛ بنابراین پایایی پرسش‌نامه با توجه به مقدار آلفای کرونباخ محاسبه شده (۰/۹۲۱) مورد تأیید خبرگان قرار گرفته است.

۶. نتیجه‌گیری و پیشنهاد

تجزیه و تحلیل سؤال اول

منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام کدام‌اند؟

❖ تحلیل آزمون تی-استیودنت

با استناد به ادبیات و مبانی نظری تحقیق، بررسی اسناد و مدارک پژوهش و مصاحبه با صاحب‌نظران، منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام، از طریق مطالعات کتابخانه‌ای و مصاحبه‌ها، احصا و سپس در اختیار تعداد ۱۲ نفر از صاحب‌نظران قرار گرفت که تجزیه و تحلیل داده‌های گردآوری شده و برابر نظر جامعه نمونه، با استفاده از نرم‌افزار اس.پی.اس.اس و آزمون تی-استیودنت، به شرح ذیل تعیین گردیده است.

جدول ۱: منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام (آمار نمونه)

شناسه گویه	بُعد	مؤلفه	تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای استاندارد میانگین
A1	منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام	تقویت همکاری نظامی بین رژیم صهیونیستی و کشورهای عربی	50	4.6400	0.48487	0.06857
A2		مقابله با تهدیدات مشترک منطقه‌ای	50	4.6400	0.69282	0.09798
A3		افزایش هماهنگی عملیاتی و اطلاعاتی	50	4.6400	0.48487	0.06857
A4		کاهش فشار بر فرماندهی اروپایی ایالات متحده	50	4.5200	0.50467	0.07137
A5		تقویت ساختارهای دفاعی و بازدارندگی در منطقه	50	4.8800	0.32826	0.04642
A6		تحقق اهداف و سیاست‌های منطقه‌ای توسط رژیم صهیونیستی در غرب آسیا	50	4.4000	0.69985	0.09897
A7		حفظ سلطه و هژمونی آمریکا در این منطقه	50	4.3600	0.69282	0.09798

شناسه گویه	بُعد	مؤلفه	تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای استاندارد میانگین
A8		تسلط نفتی آمریکا در منطقه	50	4.2400	0.95959	0.13571
A9		تأمین منافع اقتصادی، سیاسی و نظامی	50	4.5000	0.70711	0.10000
A10		حمایت از رژیم صهیونیستی	50	4.8800	0.32826	0.04642

جدول ۲: منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به ستکام
(نتیجه آزمون تی-استیودنت)

بُعد	مؤلفه	آماره آزمون تی	درجه آزادی	سطح معناداری	اختلاف میانگین	دامنه اطمینان ۹۵٪		نتیجه آزمون
						بالایی	پایینی	
منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به ستکام	تقویت همکاری نظامی بین رژیم صهیونیستی و کشورهای عربی	23.917	49	0.000	1.64000	1.7778	1.5022	تأیید
	مقابله با تهدیدات مشترک منطقه‌ای	16.738	49	0.000	1.64000	1.8369	1.4431	تأیید
	افزایش هماهنگی عملیاتی و اطلاعاتی	23.917	49	0.000	1.64000	1.7778	1.5022	تأیید
	کاهش فشار بر فرماندهی اروپایی ایالات متحده	21.297	49	0.000	1.52000	1.6634	1.3766	تأیید

بُعد	مؤلفه	آماره آزمون تی	درجه آزادی	سطح معناداری	اختلاف میانگین	دامنه اطمینان ۹۵٪		نتیجه آزمون
						بالایی	پایینی	
	تقویت ساختارهای دفاعی و بازدارندگی در منطقه	40.497	49	0.000	1.88000	1.9733	1.7867	تأیید
	تحقق اهداف و سیاست‌های منطقه‌ای توسط رژیم صهیونیستی در غرب آسیا	14.145	49	0.000	1.40000	1.5989	1.2011	تأیید
	حفظ سلطه و هژمونی آمریکا در این منطقه	13.880	49	0.000	1.36000	1.5569	1.1631	تأیید
	تسلط نفتی آمریکا در منطقه	9.137	49	0.000	1.24000	1.5127	0.9673	تأیید
	تأمین منافع اقتصادی، سیاسی و نظامی	15.000	49	0.000	1.50000	1.7010	1.2990	تأیید
	حمایت از رژیم صهیونیستی	40.497	49	0.000	1.88000	1.9733	1.7867	تأیید

تفسیر: جداول بالا بیانگر آن هستند که برابر نظر جامعه نمونه، با توجه به این که مقادیر آماره آزمون تی استیودنت برای تمامی مؤلفه‌ها بیشتر از $1/96$ و مقادیر سطح معناداری برای تمامی مؤلفه‌ها کم‌تر از $0/05$ محاسبه شده است؛ بنابراین تعداد ۱۰ مؤلفه به شرح جداول بالا، با ضریب اطمینان ۹۵٪ و خطای ۵٪، بیانگر منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به ستکام هستند.

جدول ۳: تحلیل آزمون پیرسون و ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام»

بُعد «منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام»	شناسه گویه	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10
	ضرب هم‌بستگی پیرسون	711**.	408**.	711**.	295*.	917**.	466**.	668**.	860**.	860**.	917**.
	سطح معناداری	0.000	0.003	0.000	0.037	0.000	0.001	0.000	0.000	0.000	0.000
	مجموع مربعات	6.660	5.460	6.660	2.880	5.820	6.300	8.940	15.960	11.750	5.820
	کوواریانس	0.136	0.111	0.136	0.059	0.119	0.129	0.182	0.326	0.240	0.119
	تعداد جامعه نمونه	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50

جدول ۴: بررسی ارتباط میان ابعاد و مولفه‌ها

نوع ارتباط	سطح معناداری	معناداری رابطه	جهت رابطه	مقدار ضریب هم‌بستگی	میزان کیفی رابطه
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام» با مؤلفه «تقویت همکاری نظامی بین رژیم صهیونیستی و کشورهای عربی»	0.000	تأیید شد	مستقیم	711.	بسیار قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام» با مؤلفه «مقابله با تهدیدات مشترک منطقه‌ای»	0.003	تأیید شد	مستقیم	408.	قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام» با مؤلفه «افزایش هماهنگی عملیاتی و اطلاعاتی»	0.000	تأیید شد	مستقیم	711.	بسیار قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام» با مؤلفه کاهش فشار بر فرماندهی اروپایی ایالات متحده	0.037	تأیید شد	مستقیم	295.	نسبتاً قوی

نوع ارتباط	سطح معناداری	معناداری رابطه	جهت رابطه	مقدار ضریب همبستگی	میزان کیفی رابطه
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام» با مؤلفه «تقویت ساختارهای دفاعی و بازدارندگی در منطقه»	0.000	تأیید شد	مستقیم	917.	بسیار قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام» با مؤلفه «تحقق اهداف و سیاست‌های منطقه‌ای توسط رژیم صهیونیستی در غرب آسیا»	0.001	تأیید شد	مستقیم	466.	قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام» با مؤلفه «حفظ سلطه و هژمونی آمریکا در این منطقه»	0.000	تأیید شد	مستقیم	668.	بسیار قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام» با مؤلفه «تسلط نفتی آمریکا در منطقه»	0.000	تأیید شد	مستقیم	860.	بسیار قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام» با مؤلفه «تأمین منافع اقتصادی، سیاسی و نظامی»	0.000	تأیید شد	مستقیم	860.	بسیار قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام» با مؤلفه «حمایت از رژیم صهیونیستی»	0.000	تأیید شد	مستقیم	917.	بسیار قوی

تفسیر: جداول بالا بیانگر آن هستند که برابر نظر جامعه نمونه، ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام» و مؤلفه‌های متناظر با خود، با توجه به این که مقادیر سطح معناداری برای تمامی رابطه‌های مذکور، کم‌تر از ۰/۰۵ محاسبه شده است؛ بنابراین تمامی این روابط، مورد تأیید جامعه نمونه قرار گرفت.

جدول ۵: رتبه‌بندی مؤلفه‌های مرتبط با بُعد منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سنتکام

ردیف	مؤلفه	میانگین رتبه
۱	تقویت ساختارهای دفاعی و بازدارندگی در منطقه	۶/۸۷
۲	حمایت از رژیم صهیونیستی	۶/۸۷
۳	مقابله با تهدیدات مشترک منطقه‌ای	۶/۱۵
۴	تقویت همکاری نظامی بین رژیم صهیونیستی و کشورهای عربی	۵/۷۳
۵	افزایش هماهنگی عملیاتی و اطلاعاتی	۵/۷۳
۶	کاهش فشار بر فرماندهی اروپایی ایالات متحده (EUCOM)	۵/۰۷
۷	تأمین منافع اقتصادی، سیاسی و نظامی	۵/۰۳
۸	تحقق اهداف و سیاست‌های منطقه‌ای توسط رژیم صهیونیستی در غرب آسیا	۵/۰۱
۹	حفظ سلطه و هژمونی آمریکا در این منطقه	۴/۳۹
۱۰	تسلط نفتی آمریکا در منطقه	۴/۱۵

تفسیر: جداول بالا بیانگر آن هستند که برابر نظر جامعه نمونه، با توجه به این که مقدار سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ محاسبه شده است، بنابراین تفاوت معناداری بین رتبه مؤلفه‌های مرتبط با بُعد منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سنتکام وجود دارد که رتبه‌بندی مؤلفه‌ها برابر جدول بالا مورد تأیید جامعه نمونه قرار گرفت.

تجزیه و تحلیل سؤال دوم

منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به سستکام کدام‌اند؟

❖ تحلیل آزمون تی-استیودنت

با استناد به ادبیات و مبانی نظری تحقیق، بررسی اسناد و مدارک پژوهش و مصاحبه با صاحب‌نظران، منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به سستکام، از طریق مطالعات کتابخانه‌ای و مصاحبه‌ها، احصا و سپس در اختیار تعداد ۵۰ نفر از صاحب‌نظران قرار گرفت که تجزیه و تحلیل داده‌های گردآوری شده و برابر نظر جامعه نمونه، با استفاده از نرم‌افزار «اس.پی.اس.اس» و آزمون تی-استیودنت، به شرح ذیل تعیین گردیده است.

جدول ۶: منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به سستکام (آمار نمونه)

شناسه گویه	گویه	تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای استاندارد میانگین
S1	تقویت همکاری نظامی و اطلاعاتی با کشورهای عربی	50	4.5200	0.86284	0.12202
S2	مقابله با تهدیدات ج.ا.ایران	50	4.3600	0.69282	0.09798
S3	دسترسی به همکاری‌های اطلاعاتی و عملیاتی گسترده‌تر	50	4.5000	0.70711	0.10000
S4	تقویت بازدارندگی نظامی	50	4.4000	0.69985	0.09897
S5	افزایش امنیت و ثبات منطقه‌ای	50	4.6400	0.69282	0.09798
S6	تسهیل ارتباطات و هماهنگی با آمریکا	50	4.6400	0.98478	0.13927
S7	تحمل موجودیت و مشروعیت در منطقه	50	4.5000	0.70711	0.10000
S8	تأمین منافع اقتصادی، سیاسی، نظامی	50	4.5200	0.70682	0.09996
S9	پاسخ‌گویی به تهدیدات مشترک	50	4.3600	0.69282	0.09798

شناسه گویه	گویه	تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای استاندارد میانگین
S10	بهره‌برداری متقابل از ظرفیت‌های نظامی آمریکا در غرب آسیا	50	4.6400	0.69282	0.09798

جدول ۷: منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به سنتکام
(نتیجه آزمون تی-استیودنت)

گویه	آماره آزمون تی	درجه آزادی	سطح معناداری	اختلاف میانگین	دامنه اطمینان ۹۵٪		نتیجه آزمون
					بالایی	پایینی	
تقویت همکاری نظامی و اطلاعاتی با کشورهای عربی	12.457	49	0.000	1.52000	1.7652	1.2748	تأیید
مقابله با تهدیدات ج.ا.ایران	13.880	49	0.000	1.36000	1.5569	1.1631	تأیید
دسترسی به همکاری‌های اطلاعاتی و عملیاتی گسترده‌تر	15.000	49	0.000	1.50000	1.7010	1.2990	تأیید
تقویت بازدارندگی نظامی	14.145	49	0.000	1.40000	1.5989	1.2011	تأیید
افزایش امنیت و ثبات منطقه‌ای	16.738	49	0.000	1.64000	1.8369	1.4431	تأیید

نتیجه آزمون	دامنه اطمینان ۹۵٪		اختلاف میانگین	سطح معناداری	درجه آزادی	آماره آزمون تی	گویه
	پایینی	بالایی					
تأیید	1.3601	1.9199	1.64000	0.000	49	11.776	تسهیل ارتباطات و هماهنگی با آمریکا
تأیید	1.2990	1.7010	1.50000	0.000	49	15.000	تحمل موجودیت و مشروعیت در منطقه
تأیید	1.3191	1.7209	1.52000	0.000	49	15.206	تأمین منافع اقتصادی، سیاسی، نظامی
تأیید	1.1631	1.5569	1.36000	0.000	49	13.880	پاسخ‌گویی به تهدیدات مشترک
تأیید	1.4431	1.8369	1.64000	0.000	49	16.738	بهره‌برداری متقابل از ظرفیت‌های نظامی آمریکا در غرب آسیا

تفسیر: جداول بالا بیانگر آن هستند که برابر نظر جامعه نمونه، با توجه به این که مقادیر آماره آزمون تی استیودنت برای تمامی مؤلفه‌ها بیشتر از $1/96$ و مقادیر سطح معناداری برای تمامی مؤلفه‌ها کم‌تر از $0/05$ محاسبه شده است، بنابراین تعداد ۱۰ گویه به شرح جداول بالا، با ضریب اطمینان ۹۵٪ و خطای ۵٪، بیانگر منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به ستکام هستند.

جدول ۸: ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به سنتکام» و مؤلفه‌های متناظر با خود

بُعد «منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به...»	شناسه گویه	S1	S2	S3	S4	S5	S6	S7	S8	S9	S10
	ضرب هم‌بستگی	769**.	775**.	879**.	840**.	900**.	947**.	852**.	911**.	691**.	928**.
	سطح معناداری	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
	مجموع مربعات	20.592	16.656	19.300	18.240	19.344	28.944	18.700	19.992	14.856	19.944
	کوواریانس	0.420	0.340	0.394	0.372	0.395	0.591	0.382	0.408	0.303	0.407
	تعداد جامعه نمونه	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50
	نمونه										

جدول ۹: تحلیل آزمون پیرسون ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به سنتکام»

نوع ارتباط	سطح معناداری	معناداری رابطه	جهت رابطه	مقدار ضرب هم‌بستگی	میزان کیفی رابطه
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به سنتکام» با مؤلفه «تقویت همکاری نظامی و اطلاعاتی با کشورهای عربی»	0.000	تأیید شد	مستقیم	769.	بسیار قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به سنتکام» با مؤلفه «مقابله با تهدیدات ج.ا.ایران»	0.000	تأیید شد	مستقیم	775.	بسیار قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به سنتکام» با مؤلفه «...»	0.000	تأیید شد	مستقیم	879.	بسیار قوی

نوع ارتباط	سطح معناداری	معناداری رابطه	جهت رابطه	مقدار ضریب همبستگی	میزان کیفی رابطه
«دسترسی به همکاری‌های اطلاعاتی و عملیاتی گسترده‌تر»					
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به ستکام» با مؤلفه «تقویت بازدارندگی نظامی»	0.000	تأیید شد	مستقیم	840.	بسیار قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به ستکام» با مؤلفه «افزایش امنیت و ثبات منطقه‌ای»	0.000	تأیید شد	مستقیم	900.	بسیار قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به ستکام» با مؤلفه «تسهیل ارتباطات و هماهنگی با آمریکا»	0.000	تأیید شد	مستقیم	947.	بسیار قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به ستکام» با مؤلفه «تحمیل موجودیت و مشروعیت در منطقه»	0.000	تأیید شد	مستقیم	852.	بسیار قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به ستکام» با مؤلفه «تأمین منافع اقتصادی، سیاسی، نظامی»	0.000	تأیید شد	مستقیم	911.	بسیار قوی
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به ستکام» با مؤلفه «پاسخ‌گویی به تهدیدات مشترک»	0.000	تأیید شد	مستقیم	691.	بسیار قوی

نوع ارتباط	سطح معناداری	معناداری رابطه	جهت رابطه	مقدار ضریب همبستگی	میزان کیفی رابطه
ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به سنتکام» با مؤلفه «بهره‌برداری متقابل از ظرفیت‌های نظامی آمریکا در غرب آسیا»	0.000	تأیید شد	مستقیم	928.	بسیار قوی

تفسیر: جداول بالا بیانگر آن هستند که برابر نظر جامعه نمونه، ارتباط بین بُعد «منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به سنتکام» و مؤلفه‌های متناظر با خود، با توجه به این‌که مقادیر سطح معناداری برای تمامی رابطه‌های مذکور، کم‌تر از ۰/۰۵ محاسبه شده است، بنابراین تمامی این روابط، مورد تأیید جامعه نمونه قرار گرفت.

جدول ۱۰: رتبه‌بندی مؤلفه‌های مرتبط با بُعد منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به سنتکام

میانگین رتبه	مؤلفه
۶/۱۶	بهره‌برداری متقابل از ظرفیت‌های نظامی آمریکا در غرب آسیا
۶/۱۰	افزایش امنیت و ثبات منطقه‌ای
۶/۱۰	تسهیل ارتباطات و هماهنگی با آمریکا
۵/۸۶	تقویت همکاری نظامی و اطلاعاتی با کشورهای عربی
۵/۵۶	تأمین منافع اقتصادی، سیاسی، نظامی
۵/۴۶	دسترسی به همکاری‌های اطلاعاتی و عملیاتی گسترده‌تر
۵/۴۰	تحلیل موجودیت و مشروعیت در منطقه
۴/۹۶	تقویت بازدارندگی نظامی
۴/۷۰	مقابله با تهدیدات ج.ا.ایران
۴/۷۰	پاسخ‌گویی به تهدیدات مشترک

تفسیر: جداول بالا بیانگر آن هستند که برابر نظر جامعه نمونه، با توجه به این که مقدار سطح معناداری کم تر از ۰/۰۵ محاسبه شده است، بنابراین تفاوت معناداری بین رتبه مؤلفه های مرتبط با بُعد منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سنتکام وجود دارد که رتبه بندی مؤلفه ها برابر جدول بالا مورد تأیید جامعه نمونه قرار گرفت.

نتیجه پاسخ به سؤال تحقیق

منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سنتکام کدام اند؟

از هم پوشانی ادبیات تحقیق و همچنین مصاحبه های انجام شده، منافع و اهداف نظامی آمریکا در الحاق رژیم صهیونیستی به سنتکام، از دید صاحب نظران این تحقیق شامل ۱۰ مورد منافع و اهداف است که به تأیید جامعه خبرگی رسیده به ترتیب اولویت عبارت اند از:

تقویت ساختارهای دفاعی و بازدارندگی در منطقه؛ حمایت از رژیم صهیونیستی؛ مقابله با تهدیدات مشترک منطقه ای؛ تقویت همکاری نظامی بین رژیم صهیونیستی و کشورهای عربی؛ افزایش هماهنگی عملیاتی و اطلاعاتی؛ کاهش فشار بر فرماندهی اروپایی ایالات متحده (EUCOM)؛ تأمین منافع اقتصادی، سیاسی و نظامی؛ تحقق اهداف و سیاست های منطقه ای توسط رژیم صهیونیستی در غرب آسیا؛ حفظ سلطه و هژمونی آمریکا در این منطقه؛ تسلط نفتی آمریکا در منطقه.

نتیجه پاسخ به سؤال دوم فرعی تحقیق

منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به سنتکام کدام اند؟

از هم پوشانی ادبیات تحقیق و همچنین مصاحبه های انجام شده، منافع و اهداف نظامی رژیم صهیونیستی در پیوستن به سنتکام، از دید صاحب نظران این تحقیق شامل ۱۰ مورد منافع و اهداف است که به ترتیب عبارت اند از:

بهره برداری متقابل از ظرفیت های فرماندهی نظامی آمریکا در غرب آسیا؛ افزایش امنیت و ثبات منطقه ای برای رژیم؛ تسهیل ارتباطات و هماهنگی با آمریکا؛ تقویت همکاری نظامی و اطلاعاتی با کشورهای عربی؛ تأمین منافع اقتصادی، سیاسی، نظامی رژیم؛ دسترسی به

همکاری‌های اطلاعاتی و عملیاتی گسترده‌تر برای رژیم؛ تحمیل موجودیت و مشروعیت رژیم در منطقه؛ تقویت بازدارندگی نظامی؛ مقابله با تهدیدات ج.ا.ایران؛ پاسخ‌گویی به تهدیدات مشترک؛ افزایش توان اطلاعاتی و عملیاتی و امنیتی رژیم در مقابل ایران؛ نزدیکی و مجاورت رژیم با جغرافیای سرزمینی ایران و تسهیل در حملات احتمالی علیه ایران؛ افزایش مسابقه تسلیحاتی در منطقه غرب آسیا؛ درهم‌تنیده شدن اهداف و منافع رژیم با کشورهای عضو سنتکام؛ افزایش تعاملات و اقدامات مشترک نظامی آمریکا و رژیم با کشورهای هم‌سو؛ فراهم شدن زمینه روانی لازم برای تحمیل یک جنگ بزرگ علیه دشمنان منطقه‌ای رژیم؛ تقویت گروهک‌های تروریستی مسلح علیه ج.ا.ایران؛ تقویت بازدارندگی نظامی رژیم در مقابل ایران؛ دستیابی رژیم به یک سامانه هماهنگ فرماندهی و کنترل مؤثر برای انجام عملیات نظامی علیه ایران؛ نفوذ در حوزه امنیتی جمهوری اسلامی ایران؛

۶-۱. پیشنهادهای پژوهش

جمهوری اسلامی ایران برای کاهش اثرات الحاق رژیم صهیونیستی به فرماندهی مرکزی آمریکا (سنتکام) و مقابله با تهدیدات ناشی از آن، می‌تواند راهکارهای راهبردی و عملیاتی متعددی را اتخاذ کند که مبتنی بر تحلیل دقیق داده‌های پژوهش و شرایط منطقه‌ای باشد:

۱. تقویت بازدارندگی بومی و دفاعی (توسعه توان موشکی با تمرکز بر افزایش دقت و تنوع برد برای مقابله با تهدیدات پهبادی و موشکی؛ تقویت سامانه‌های پدافند هوایی و جنگ الکترونیک جهت کاهش آسیب‌پذیری در مقابل حملات ترکیبی؛ بهبود قابلیت‌های دفاع سایبری برای مقابله با حملات دیجیتالی و جنگ نرم)؛

۲. گسترش همکاری‌های دفاعی و اطلاعاتی منطقه‌ای (تعمیق همکاری با کشورهای مستقل و هم‌سوی منطقه در قالب ائتلاف‌های دوجانبه و چندجانبه؛ ایجاد شبکه‌های اطلاعاتی مشترک با محور مقاومت، عراق، سوریه و لبنان و یمن برای شناسایی و خنثی‌سازی عملیات مشترک سنتکام و رژیم صهیونیستی؛ افزایش عملیات ضداطلاعاتی برای مقابله با جاسوسی و نفوذ دشمن)؛

۳. فعال سازی دیپلماسی فعال و گفتگوهای منطقه ای (تبیین مخاطرات واقعی الحاق رژیم صهیونیستی به سستکام جهت آگاه سازی افکار عمومی و دولت های منطقه؛ گسترش گفتگوهای امنیتی با کشورهای عربی متقاضی کاهش تنش برای ایجاد اعتماد سازی، تغییر محاسبات امنیتی و کاهش وحدت دشمنان؛ استفاده از سازوکارهای دیپلماتیک برای محدود سازی مشروعیت رژیم صهیونیستی در منطقه)؛
۴. استفاده از تاکتیک های جنگ نامتقارن و عملیات روانی (بهره برداری از تسلیحات نقطه زن، پهپادها و گروه های نیابتی برای آسیب رساندن به خطوط لجستیکی و سامانه های فرماندهی دشمن؛ اجرای گسترده عملیات روانی و اطلاعاتی برای مقابله با فضا سازی های رسانه ای دشمن و کاهش مشروعیت منطقه ای آنها؛ همراهی این اقدامات با افزایش توان اطلاعاتی و عملیاتی جهت آماده سازی برای تقابل در هر سطح - عمق بخشی به پایگاه های موشکی؛ تغییر تاکتیک در روش های پرتاب موشک و پدافند های هوایی کشور؛ حراست مناسب تر از شخصیت ها و دانشمندان و عناصر حساس نظام)؛
۵. برنامه ریزی منابع و مدیریت موانع (تخصیص بهینه منابع مالی و انسانی به توسعه زیر ساخت های دفاعی و اطلاعاتی؛ شناخت به موقع موانع سیاسی و فرهنگی و طراحی راهبردهای عبور از آنها؛ رصد مستمر تغییرات منطقه ای و تجدید نظر در راهبردها بر اساس تحولات جدید)؛
۶. پایش و تحلیل مستمر تحولات منطقه و دشمن (ایجاد واحدهای تخصصی برای تحلیل اطلاعات و پیش بینی تحولات مرتبط با سستکام و رژیم صهیونیستی؛ استفاده از فناوری های نوین در جمع آوری و تحلیل داده ها برای اتخاذ تصمیم های سریع و آگاهانه؛ همکاری با نهادهای علمی و امنیتی داخلی و منطقه ای جهت افزایش عمق راهبردی).

فهرست منابع

- حضرت امام خمینی (ره)، «صحیفه نور»، جلد ۴، ۱۳۲۴.
- امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی)، «مجموعه بیانات» قابل دسترسی در www.khamenei.ir :
- ارگانسکی، ای.اف.ک (۱۳۴۸). *سیاست جهان*، ترجمه حسین فرهودی، تهران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب
- بوزان، باری وویور، الی (۱۳۹۸). *مناطق و قدرت‌ها*، ترجمه رحمن قهرمان پور، تهران، پژوهشکده مطالعات راهبردی (نشر اصلی ۲۰۰۳).
- بهرامی، محمدباقر (۱۳۹۵). *مبانی امنیت ملی*، تهران، انتشارات دانشگاه امام صادق (ع)
- جودت، بهجت (۱۳۹۵). *مسئله انرژی و منازعه اعراب و اسرائیل*، فصلنامه مطالعات منطقه‌ای، شماره ۴۱
- حاجی یوسفی، امیرمحمد (۱۳۹۰). *تحولات روابط ترکیه و اسرائیل در دهه اخیر و پیامدهای آن برای ایران*، فصلنامه روابط خارجی، دوره ۳، شماره ۱۰، ۸۰-۱۰۴.
- حافظ نیا، محمدرضا (۱۳۸۵)، *اصول و مفاهیم ژئوپلیتیک*، مشهد: انتشارات پاپلی.
- حافظ نیا، محمدرضا (۱۳۸۱)، *جغرافیای سیاسی ایران*، تهران، سمت
- حیران نیا، جواد (۱۴۰۰)، *همکاری اسرائیل و ستکام: دلالت‌های امنیتی «ناتوی خلیج فارس» بر ایران*
- دوست‌محمدی، احمد (۱۳۹۷)، *ریشه‌های ایدئولوژیکی و تاریخی شکست طرح‌های صلح خاورمیانه*، فصلنامه سیاست، دوره ۳۷، شماره ۱، ۲۱-۷۵.
- دهقانی فیروزآبادی، سید جلال (۱۳۹۹)، *گفتمان سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران*، فصلنامه مطالعات راهبردی، شماره ۳۲.
- لینکی‌تر، اندرو (۱۳۸۵)، *نظریه‌های روابط بین‌الملل*، ترجمه حمیرا مشیرزاده، تهران، میزان.
- موسوی، حامد، آمریکا و رژیم صهیونیستی؛ ظهور و سقوط یک همکاری استراتژیک، نشریه نگاه ایرانی روابط خارجی، بهار ۱۳۹۴، دوره ۶، شماره ۱، ۵۳-۷۸.
- یزدان‌فام، محمود (زمستان ۱۳۹۷)، *دگرگونی در نظریه‌ها و مفهوم امنیت ملی*، فصلنامه مطالعات راهبردی، شماره ۳۸، ۷۲۵-۷۵۰.

ریوندی، رضا (۱۳۹۸)، *ارائه الگوی ارتقای جایگاه ژئوپلیتیک جمهوری اسلامی ایران در سطح منطقه با تأکید بر نیازهای امنیتی- دفاعی*، رساله دکتری، دانشگاه عالی دفاع ملی.

هادی پور، میثم؛ باباعلی، زهرا (۱۴۰۰). *تبیین الگوی امنیت دسته جمعی در سیاست جمهوری اسلامی ایران*، نشریه علمی وزارت علوم، دولت پژوهی ایران معاصر سال ۹، شماره ۴

References

- Danilin, IV (2018), Emerging technologies and their impact on international relations and global security [Internet], Stanford: Hoover Institution.
- Davis, M (1983), "Game Theory: a Nontechnical Introduction", NewYork: Basic Books.
- Global Militarization Index (PDF), 2021 Fact Sheet, Retrieved 6 June 2021.
- Rodhun, Gearoid (2018), "Critical geopolitics: the politics of writing global space", London: Routledge.
- Santana, A. Kolodziej (2020), "Security and International Relations", Cambridge: Cambridge University Press.
- Twoetil, Indra (2019), "The geopolitics of renewable energy: Debunking four emerging myths", Energy Research & Social Science. 49: 36–40...
- Waltz, Kenneth (1979), Theory of International Politics, Herbert Butterfield publishers.
- Wendt, A. (1992), "Agent-Structure Problem in International Relations Theory," International Organization. 41-3 (summer): 335-70.
- Wright, Denis (2007), "American Invade and Persian Gulf", Cambridge
- Orion, Assaf, and Udi Dekel. "Winds of Change: Israel Joins the US Central Command Area." INSS Insight, 2021.
- Katz, Yaakov. "Israel's Security and Military Strategy in the New Middle East." Strategic Studies Quarterly, 2022.
- Freilich, Charles D. "Israeli-American Strategic Cooperation in the Middle East." Journal of Strategic Studies, 2023.
- Cordesman, Anthony H. "The US Military and Security in the Middle East." CSIS Report, 2021.
- Vakil, Sanam, and Neil Quilliam. "The Abraham Accords and Israel–UAE Normalization: Shaping a New Middle East." Chatham House, 2023.
- Buzan, B. (1991). People, States and Fear. Harvester Wheatsheaf